

insistere meget stærkt paa, at de 2,500 Kr. skulle deles mellem de forskellige Kommuner, kan det i og for sig ikke være noget stort Stridsspørgsmaal, men jeg tror, det er upraktisk at gøre det.

Saa var den højtærede Finansminister inde paa en Forandring af Lejesummerne og paa at forhøje dem med $\frac{1}{5}$, og han fremsatte sine Beregninger over, hvilken Rolle det vilde komme til at spille. Det er jeg ikke klar over i Øjeblikket, men hvis jeg opfattede den højtærede Finansministers Tale rigtigt, har den højtærede Finansminister nu alligevel sørget for at være paa den sikre Side. Og det er der i og for sig intet at sige til, der er ikke meget Fedt eller Fløde at skumme ved at tage Forslaget paa 1,25. Det glæder mig, at den højtærede Finansminister har indrømmet, at mit Tal 1,2 er rigtigt, det blev dog nærmere 1,19, og ved Siden deraf kvitterer jeg for den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed med at tale om, at han kunde ikke tillægge mine Beregninger nogen Betydning. Naar det Hovedresultat, jeg kommer til til Slutning, har den højtærede Finansministers Sanktion, maa det vistnok siges, at mine Beregninger have været ret heldige. Men det skal jeg ikke opholde mig nærmere ved. Der vilde for Finansministeriet ved at tage 1,25 utvivlsomt blive en lille Smule Gevinst. Det er meget lidt, men at det er der, nærer jeg ingen Tvivl om, fordi jeg tvivler ikke om, at Statistisk Bureau har holdt sig paa den sikre Side; det bør de gøre, og det have de sikkert ogsaa gjort her. Men det bliver ikke meget, og selvfølgelig skulle vi heller ikke prutte om de sidste 10,000 Kr.

Men naar den højtærede Finansminister vil have disse Lejesummer satte op med $\frac{1}{5}$, blive vi nødte til at gaa lidt højere. Jeg skal ikke a priori have noget imod det, men, som jeg sagde til at begynde med, staar det for mig som ganske uomtvisteligt, at Byerne have gunstigere Fradragsregler i Dag end Landdistrikterne. Men kunne vi finansielt komme over det, saa enfin, saa er det heller ikke noget stort Spørgsmaal. Men naar den højtærede Finansminister af den Grund mener at skulle gaa op med $\frac{1}{5}$, siger jeg: Nej, nu ser den højtærede Finansminister sikkert sin Fordeel ved Sagen. (*Finansministeren*: Nej!) Jo, nu bliver der noget tilovers, det tvivler jeg ikke et Øjeblik om. Mellem de Tal, den højtærede Finansminister opgav, er der nemlig et Tal, jeg gerne vilde have lidt fat paa, men som det har været for vidtløftigt for mig selv at beregne. Jeg

har jugeret det og er derfor nogenlunde klar over, hvad Virkningen af den højtærede Finansministers Tanke vil blive. Jeg skulde tage meget fejl, om den højtærede Finansminister ikke sagde, at efter at disse Fradragsregler, Finansministeren ønskede, vare gennemførte baade for Land og By, blev der tilbage en skattepligtig Sum af 4,002 Mill. Kr. Det var temmelig sikkert dette Tal, og hvis det er rigtigt — og det maa man jo gaa ud fra —, er 1,25 for højt, saa kan den højtærede Finansminister nøjes med 1,225. Det er et meget simpelt Regnestykke; hvis Tallet er rigtigt, kunne vi snart regne ud, hvor meget det bliver — det bliver nogle faa Snese Tusinde Kroner, som Finanskassen tjener ved det. Naa, det skulde det i og for sig heller ikke mankere paa, hvis den højtærede Finansminister, som jeg har Grund til at haabe, loyalt vil hjælpe os til at faa Lovforslaget ført igennem. Paa vi det lavet saadan, at der bliver en lille Smule tilovers, skal jeg ikke sætte mig imod det, selv om Tanken er, at det skal balancere. Men saa haaber jeg paa den anden Side, at den højtærede Finansminister heller ikke vil se altfor karrigt paa, om vi ved Udvalgsbehandlingen, hvis vi skulle have det, eller paa anden Maade, hvis vi kunne det, komme til et brugbart Resultat, selvom det skulde komme til at koste nogle faa Tusind Kroner til den anden Side for Statskassen. Jeg har nemlig ikke saa ganske lidt Haab om, at vi faktisk ville være i Stand til at gennemføre de samme Regler for Byerne — jeg har dog ikke tænkt paa $\frac{1}{5}$ Forhøjelse af Lejesummen — med de 2,500 Kr. og Valgfrihed for de smaa Lejligheder eller de 2,500 Kr. Jeg tror, det kan gennemføres for 1,2, hvis den højtærede Finansminister ikke vil se for karrigt paa højt regnet 40,000 Kr. Men jeg forstaar jo paa den anden Side godt, at den højtærede Finansminister gerne vil have det op paa 1,25, thi saa bliver der som sagt noget at redde, det er der ikke nogen som helst Tvivl om. Den højtærede Finansminister ryster lidt paa Hovedet. Ja, jeg tror nu alligevel ikke, at jeg regner fejl. Hvis vi beregne efter Opgørelsen for 1904 — vi have ikke haft andet, den højtærede Finansminister har delvis haft andet, men vi have kun haft 1904 at regne efter — beskattes der Landet over i Dag efter 4,541 Mill. Kr.; heri maa efter Ministerens Opgørelse først fragaa 438 Mill. Og hvis den højtærede Finansministers Tal, 4,002 Mill., er rigtigt efter hele Fradraget, kan enhver multiplicere de